
IN MEMORIAM

Marijan Mihelčić

U ovom trenutku teško je opširnije prikazati vrlo bogato i mnogostrano glazbeno djelovanje pok. Monsinjora Marijana Mihelčića.* Prisjetimo se, stoga, sada samo najbitnijih podataka njegovog glazbenog nastojanja i djelovanja.

Marijan Mihelčić

Glazbom se počeo baviti već u Dječjačkom sjemeništu gdje se već u 3. razredu oduševljava za cecilijanski pokret. U tom sjemeništu, a kasnije i u bogosloviji u Glazbenom pjevačkom društvu »Vijenac« svira violu. Za vrijeme bogoslovnih nauka uči kod prof. Franje Dugana teoriju glazbe. Kod pripremanja izdavanja *Hrvatskog crkvenog kantuala* (1934) preuzima s još nekoliko kolega korekturu što je obavlja s velikom radošću i marom. Bio je i revni koralist u zagrebačkoj katedrali. Već tada postaje redovnim članom, a kasnije i tajnikom društva »Sv. Cecilije«.

Svoju osobitu glazbenu aktivnost razvija upravo u župi Sv. Obitelji gdje, uz pastoralni rad, na zamjernoj visini organizira liturgijsko pučko pjevanje, osniva najprije ženski, a zatim dječji zbor iz kojega uskoro nastaje i mješoviti zbor. Ovaj je zbor postigao takav kvalitet i umjetničku visinu, da je bio u stanju davati i koncerte, kako u našoj domovini tako i u inozemstvu (Salzburg, Regensburg i Rim). Na tim nastupima izvodio je pre-

težno djela naših skladatelja od kojih su neka doživjela svoju praižvedbu. Za taj su zbor na njegovu zamolbu i poticaj skladali mnogi naši renomirani i vrsni skladatelji među njima osobito pok. mo. A. Vidaković, njegov prijatelj. Pjevače je iskreno i prijateljski volio te se uvelike žrtvovao za njih, imajući za svakoga razumijevanje i dajući svakome podršku u životnim teškoćama. Treba posebno naglasiti da su neki od pjevača upravo njegovim zalaganjem postali profesionalni glazbenici. Uza sve svoje pastoralne i druge dužnosti preuzima jedno vrijeme (1965—1971) i vođenje Katedralnog zbora, čiji su ga članovi veoma cijenili i zavoljeli zbog prijateljskog razumijevanja i ozbiljnog pristupa radu.

Veoma je zaslužan i na području izdavačke glazbene djelatnosti (izdaje mise, motete, muke i drugo), osobito u prijelaznom razdoblju nakon II. vatikanskog sabora. Tako uz ostalo prvi izdaje glazbeni dio *Obreda Velikog tjedna* kao i »Hrvatsku crkvenu pjesmaricu« (1967), jedino izdanje te vrste u nas, koja je uvelike doprinjela liturgijskom pjevanju u tom razdoblju.

Kao član Dijecezanskog odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije, čiji je član bio od osnutka odbora, bio je suorganizator tečajeva za crkvene orguljaše, odnosno glazbenike, što su se niz godina održavali u Zagrebu, te je također mnogo doprinio pri osnivanju Instituta za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu. Nakon smrti pok. mo. A. Vidakovića postaje predsjednikom spomenutog Odbora nastavljajući njegov rad i mnogostranu aktivnost.

Svojim plodnim glazbenim djelovanjem na području crkvene i liturgijske glazbe uvelike je zadržao župu Sv. Obitelji našu nadbiskupiju kao i cijelu Crkvu u našem narodu. Za taj njegov požrtvovni rad i djelo izričemo mu iskrenu zahvalnost, a Gospodin koji ga je primio neka ga za sve to nagradi vječnim životom

Ljubomir GALETIĆ

Milan Asić

Subotica je izgubila svog velikog glazbenika i skladatelja. U petak, 19. rujna 1986. god. preminuo je Milan Asić, dugogodišnji dirigent Subotičke filharmonije i orkestra Narodnog pozorišta, jedan od osnivača i dirigent Opere u Subotici (1950—1954).

Milan Asić je rođen 1917. god. u Zagrebu, gdje je pored osnovne škole i gimnazije pohađao muzičku školu, a onda se konačno opredijelio da glazbu odabere kao svoj životni poziv i da joj posveti svoj talent i svoje sposobnosti. Upisao se na Muzičku akademiju u Zagrebu, gdje je studirao kompoziciju u klasi profesora Krste Odaka i dirigiranja kod profesora Frana Lotke.

Već 1936. god. završio je svoje prvo scensko djelo »Pekarev Miško«, dječju operetu, koja je imala veliki uspjeh u Zagrebu i u drugim mjestima.

* Nadgrobni govor što ga je održao Ljubomir Galetić.